

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE

Egz. Nr 1

441763
20kl

Ppłk dypl. Andrzej ZADRĄG

**MATERIAŁOWO-TECHNICZNE ZABEZPIECZENIE
WOJSK W SPRZĘT I MATERIAŁY CHEMICZNE**

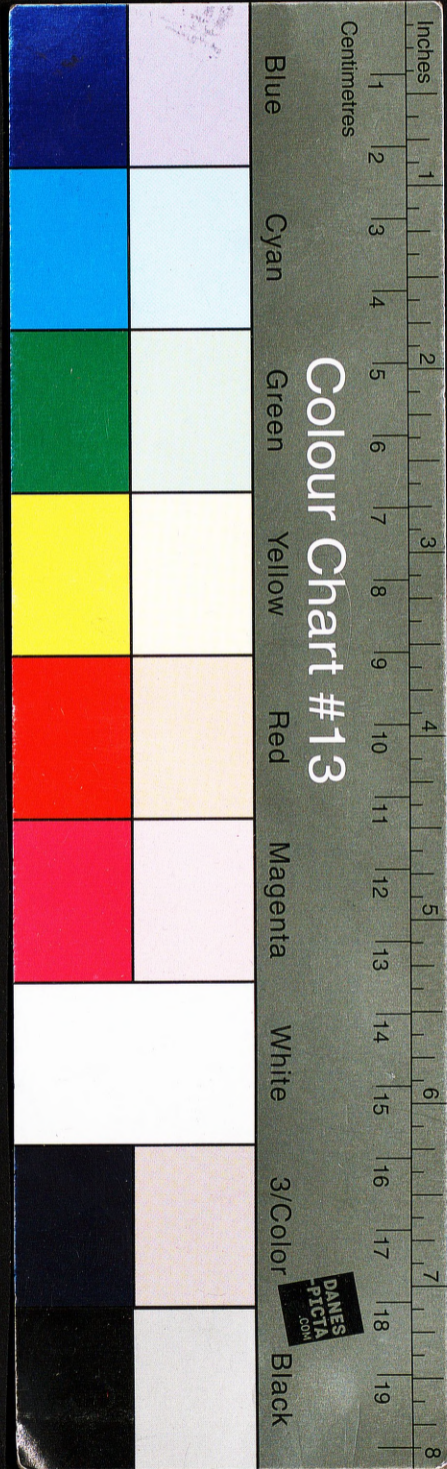
Skrypt

BIBLIOTEKA GŁÓWNA-ARCHIWUM
48885

WARSZAWA

MAJ

1988

1/53 9/2325
20.09.83

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

Załącznik nr
z dnia

4491

JAWNE

~~.....~~
~~.....~~

~~.....~~

Egz. Nr 1

44763
20kl

Ppłk dypl. Andrzej ZADRĄG

**MATERIAŁOWO-TECHNICZNE ZABEZPIECZENIE
WOJSK W SPRZĘT I MATERIAŁY CHEMICZNE**

Skrypt

~~.....~~

48885

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHIWUM
II
Katedry Chemii Wojskowej

Załącznik Nr 1 do pisma Nr 71690
z dnia „15” WRZE 1983 r.

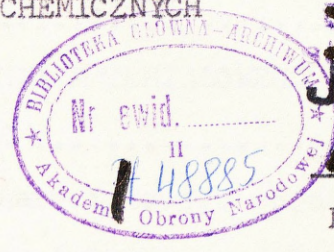
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

Załącznik Nr 1 do pisma Nr 7153
z dnia „15” WRZE 1983 r.

KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

~~SECRET~~
~~SECRET~~
JAWNE
~~SECRET~~

Egz. Nr 1..

ppłk dypl. Andrzej ZADRĄG

MATERIAŁOWO - TECHNICZNE ZABEZPIECZENIE
WOJSK W SPRZĘT I MATERIAŁY CHEMICZNE

/Skrypt/

SPIS TRESCI

	Str.
WSTĘP	3
I. ORGANIZACJA I ZASADY ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO	
WOJSK W SPRZĘT I ŚRODKI CHEMICZNE	5
1. Ogólne zasady zabezpieczenia materiałowego wojsk	5
2. Organizacja zabezpieczenia materiałowego wojsk w sprzęt i środki chemiczne	7
3. Potrzeby materiałowe pułku, dywizji i armii	11
4. Źródła zaopatrywania i dowóz	17
II. ORGANIZACJA I ZASADY ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO	
SPRZĘTU WOJSK CHEMICZNYCH	22
1. Zasady ogólne zabezpieczenia technicznego wojsk	22
2. Zasady zabezpieczenia technicznego sprzętu wojsk chemicznych	22
3. Organizacja zabezpieczenia technicznego sprzętu wojsk chemicznych	25
4. Eksploatacja sprzętu chemicznego	25
5. Remonty sprzętu chemicznego	27
6. Ewakuacja uszkodzonego sprzętu	35
III. OBOWIĄZKI OSÓB FUNKCYJNYCH W SYSTEMIE MATERIAŁOWO- TECHNICZNEGO ZABEZPIECZENIA WOJSK W SPRZĘT I ŚRODKI CHEMICZNE	37
1. System materiałowo-technicznego zabezpieczenia wojsk w sprzęt i środki chemiczne	37
2. Obowiązki szefa zabezpieczenia chemicznego dywizji i pułku	38
3. Obowiązki szefa wojsk chemicznych armii	46
IV. ZAŁĄCZNIKI - WZORY DOKUMENTÓW	50

WSTĘP

Zabezpieczenie chemiczne stanowi kompleks przedsięwzięć realizowanych przez wojska i sztaby przy znaczącym udziale szefów zabezpieczenia chemicznego /wojsk chemicznych/ oraz pododdziałów i oddziałów chemicznych. Kompleksowość zabezpieczenia chemicznego polega między innymi i na tym, że dla zrealizowania jego zasadniczych celów: zapewnienie wojskom skutecznej ochrony przed rażącym działaniem skażeń promieniotwórczych i chemicznych oraz środków zapalających; maskowania działań wojsk własnych i oślepienia nieprzyjaciela przy użyciu dymów i rażenia nieprzyjaciela miotaczami ognia - konieczne jest należyte materiałowo-techniczne zabezpieczenie wojsk w sprzęt i materiały chemiczne.

Materiałowo - techniczne zabezpieczenie wojsk w sprzęt i materiały /środki/ chemiczne obejmuje:

- zabezpieczenie materiałowe wojsk w sprzęt i środki chemiczne;
- zabezpieczenie techniczne sprzętu wojsk chemicznych.

Przedsięwzięcia te odznaczają się pewną specyfiką a jednocześnie muszą być podporządkowane ogólnym zasadom zabezpieczenia materiałowo-technicznego wojsk. I tak, zabezpieczenie materiałowe w sprzęt i środki chemiczne muszą być podporządkowane nadrzędnym zasadom zabezpieczenia materiałowego wojsk, zaś techniczne zabezpieczenie sprzętu wojsk chemicznych musi być zgodne z zasadami technicznego zabezpieczenia wojsk. Zgodności te są niezbędne dla sprawnego, terminowego, przystosowanego do potrzeb i możliwości oraz wykonywanych zadań - wszechstronnego zabezpieczenia walczących wojsk.

Rozpatrywane w niniejszym opracowaniu zasady materiałowo-technicznego zabezpieczenia wojsk w sprzęt i materiały chemiczne uwzględniają stan aktualny i tendencje rozwoju sił zbrojnych. Wśród tendencji rozwoju mających istotny wpływ na potrzeby materiałowe i techniczne wymienić należy: systematyczny wzrost ilościowy i wprowadzanie do arsenału wojsk nowych urządzeń technicznych, wzrastający stopień złożoności konstrukcji sprzętu, kompleksowy charakter wielu urządzeń i wozów bojowych oraz duże prawdopodobieństwo prowadzenia działań bojowych w warunkach stosowania broni masowego rażenia.

Opracowanie ma służyć pogłębieniu wiedzy o zabezpieczeniu materiałowo-technicznego w sprzęt i materiały chemiczne przez słuchaczy ASG WP wszystkich specjalności wojskowych, zaś szczególnie słuchaczy wojsk chemicznych i grup kwatermistrzowskich.

I. ORGANIZACJA I ZASADY ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO WOJSK W SPRZĘT I ŚRODKI CHEMICZNE

Wspomiana we wstępie zależność i podporządkowanie przedsięwzięć zabezpieczenia materiałowego w sprzęt i środki chemiczne ogólnym zasadom materiałowego zabezpieczenia wojsk wymagają krótkiego omówienia tychże ogólnych zasad.

1. Ogólne zasady zabezpieczenia materiałowego wojsk

Zabezpieczenie materiałowe wojsk jest to całokształt przedsięwzięć organizacyjnych i wykonawczych mających na celu pełne i terminowe zaspokojenie potrzeb tych wojsk w środki materiałowe niezbędne do życia i aktywnych działań bojowych.

Zabezpieczenie materiałowe wojsk obejmuje: zaopatrywanie wojsk oraz technologiczne przygotowanie i dowóz materiałów.

Zaopatrywanie wojsk jest działalnością służb tyłowych i szefostw /szefów/ rodzajów wojsk, polegającą na: ustaleniu potrzeb materiałowych wojsk i źródeł ich zaspakajania, utrzymaniu nakazanych zapasów środków materiałowych, zapotrzebowaniu środków materiałowych i transportu do ich dowozu, prowadzeniu ewidencji materiałowej i sprawozdawczości, sprawowaniu nadzoru nad przechowywaniem, przygotowaniem i zużywaniem środków materiałowych.

Technologiczne przygotowanie materiałów obejmuje między innymi: przyjmowanie i wydawanie środków materiałowych, konserwację materiałów i ich ochronę przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, sporządzanie kompletów i zestawów, produkcyjne przetwarzanie materiałów, przywracanie materiałom właściwości użytkowych oraz dokumentowanie w/w czynności.

Dowóz jest czynnością jednostek tyłowych szczebla zaopatrującego i zaopatrywanego, polegającą na przewozie i przeładunku środków materiałowych i sprzętu.

Przewóz to przemieszczanie ładunku na środkach transportowych z miejsca załadowania do miejsca wyładowania.

Zakres przedsięwzięć zabezpieczenia materiałowego wojsk dotyczy również zabezpieczenia materiałowego wojsk w sprzęt i środki chemiczne. Z treści poszczególnych przedsięwzięć zabezpieczenia materiałowego wynika, że wojska chemiczne będą organizować i realizować zaopatrywanie i technologiczne przygotowanie materiałów, a korzystać z dowozu.

Zaopatrywanie wojsk będzie realizowane w określonych warunkach, przy oddziaływaniu wielu różnorodnych i zmieniających się czynników. Do czynników tych można zaliczyć: czynniki niezależne od ludzi /warunki geograficzne, klimat, pora roku/; czynniki kształtowane przez przełożonych /wyszkolenie wojsk, rodzaj działań, zadania/; czynniki kształtowane przez nieprzyjaciela /rodzaj wykorzystywanych środków rażenia, charakter oddziaływania itp./

Istnieje konieczność uwzględniania tych stale zmieniających się czynników i zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia materiałowego wojsk stosownie do zachodzących zmian. Te czynniki są uwzględniane w ogólnych zasadach zabezpieczenia materiałowego. Wśród zasad zabezpieczenia materiałowego występują zasady o charakterze ogólnym, jak również wynikające z założeń taktyki i sztuki operacyjnej, a dotyczące organizacji zabezpieczenia materiałowego na szczeblach taktycznych i operacyjnych /armia/. Można do nich zaliczyć:

- odpowiedzialność dowódcy szczebla nadrzędnego za przydział środków materiałowych i organizacji ich dowozu do wojsk podległych;

- zgodność organizacji zabezpieczenia materiałowego z decyzją dowódcy;
- utrzymanie zapasów na nakazanym poziomie dla ciągłego zachowania zdolności do wykonania nowych zadań;
- dążenie do pełnego i terminowego zaspakajania potrzeb materiałowych wojsk;
- przydział i dowóz środków materiałowych na podstawie prognoz potrzeb materiałowych wojsk, a tylko w niektórych asortymentach na podstawie zapotrzebowań od podległych jednostek;
- utrzymywanie 100 % zapasów na środkach transportu w miejscach bezpiecznych i pozwalających na szybkie ich użycie;
- skryte gromadzenie zapasów;
- kompleksowość dowozu;
- odpowiedzialność szefów rodzajów wojsk każdego szczebla za zaopatrywanie w zakresie swojego rodzaju wojsk;
- wykonywanie zadań bojowych przy oszczędnym wykorzystaniu środków materiałowych.

2. Organizacja zabezpieczenia materiałowego wojsk w sprzęt i środki chemiczne

Zabezpieczenie materiałowe wojsk w sprzęt i środki chemiczne obejmuje: zaopatrywanie wojsk, technologiczne przygotowanie materiałów oraz ich dowóz. Za organizację zaopatrywania i technologicznego przygotowania materiałów chemicznych odpowiedzialni są szefowie zabezpieczenia chemicznego /wojsk chemicznych/. Do zasadniczych obowiązków szefów zabezpieczenia chemicznego /wojsk chemicznych/ w tym zakresie należą:

- ustalenie potrzeb materiałowych podległych wojsk oraz źródeł ich pokrycia;

- utrzymywanie nakazanych wysokości zapasów sprzętu i środków wojsk chemicznych;
- zapotrzebowanie środków materiałowych i transportu do ich dowozu;
- prowadzenie ewidencji materiałowej i sprawozdawczości;
- sprawowanie nadzoru nad przygotowaniem, przekazywaniem i zużywaniem środków chemicznych;
- zagospodarowanie zdobytego sprzętu i środków chemicznych oraz zasobów miejscowych.

Na organizację zabezpieczenia materiałowego wojsk w sprzęt i środki chemiczne ma istotny wpływ miejsce tego asortymentu wśród innych, przewidzianych dla wszechstronnego zaopatrzenia wojsk. Przyjmując różne kryteria podziału, środki wojsk chemicznych zalicza się:

- pod względem stopnia znaczenia - do grupy drugiej na równi z materiałami wybuchowymi, żywnością ale po amunicji i MPS;
- pod względem wielkości zużycia - do grupy o małym dobowym zużyciu;
- pod względem charakteru zużycia - do środków o nierównomiernym zużyciu /części do zużywanych ciągle lecz nierównomiernie i część do zużywanych nieciągle i nierównomiernie/;
- pod względem zamienności w grupach - do takich, gdzie niektóre środki mogą być zastąpione innymi;
- pod względem właściwości fizykochemicznych - do grupy, dla której te właściwości są istotne;
- pod względem sposobu normowania zapasów - do grupy, dla której właściwe jest normowanie grupowe /w odróżnieniu od normowania indywidualnego i zbiorczego/.

Powyższe charakterystyki, prawdziwe odnośnie do działań wojsk z użyciem zwykłych środków rażenia, nie w pełni uwzględniają znaczenie zabezpieczenia wojsk w sprzęt i środki chemiczne w warunkach użycia BMR. Wówczas mogą one decydować o zdolności bojowej wojsk /i o możliwości jej odtwarzania/ i jako takie będą prawdopodobnie traktowane priorytetowo.

Zadania z zakresu organizacji zaopatrywania w sprzęt i środki chemiczne szef zabezpieczenia chemicznego pułku realizuje osobiście, szef zabezpieczenia chemicznego dywizji poprzez oficera do spraw zaopatrzenia, a szef wojsk chemicznych armii poprzez wydział zaopatrzenia eksploatacji i remontów.

Do zadań tych należą:

- zbieranie danych o stanie zaopatrzenia podległych pododdziałów, oddziałów /ZT/ w sprzęt i środki chemiczne;
- opracowywanie wniosków i propozycji dotyczących zaopatrywania i przedstawianie ich dowódcy;
- planowanie zaopatrywania wojsk w sprzęt i środki chemiczne;
- stawianie zadań i kierowanie pracą magazynów i składów chemicznych;
- opracowywanie i przedstawianie organom zaopatrującym zapotrzebowań na sprzęt i materiały chemiczne;
- utrzymywanie ciągłej współpracy z kwatermistrzem w zakresie realizacji dowozu oraz przegrupowania magazynów i składów chemicznych;
- prowadzenie kontroli w zakresie przechowywania, wydawania i użytkowania sprzętu i środków chemicznych;
- dokumentowanie realizacji powyższych zadań.

Całokształt przedsięwzięć związanych z zaopatrywaniem wojsk w sprzęt i środki chemiczne realizują organy zaopatrywania wykorzystując będące w ich dyspozycji źródła zaopatrzenia.

Organami zaopatrywania są więc: szefostwo wojsk chemicznych armii, szef zabezpieczenia chemicznego dywizji, szef zabezpieczenia chemicznego pułku, zaś źródłami odpowiednio: polowy skład chemiczny w składzie ABMZ, magazyn sprzętu chemicznego w składzie DPZ oraz magazyn sprzętu chemicznego w składzie PPG.

Organy i źródła zaopatrywania działają w spójnym i hierarchicznie uporządkowanym systemie zaopatrywania w sprzęt i środki chemiczne. Tak więc szef zabezpieczenia chemicznego związku taktycznego jest jednocześnie ogniwem zaopatrywanym /przez szefostwo wojsk chemicznych armii/ i zaopatrującym szefów zabezpieczenia chemicznego pułków.

Zróżkami zaopatrzenia dla dywizji są polowy skład chemiczny armii i magazyn sprzętu chemicznego dywizji, a dla pułku magazyn chemiczny dywizji i własny magazyn chemiczny.

Składy i magazyny są podstawowym lecz nie jedynym źródłem zaopatrzenia. Jako dodatkowe źródła zaopatrzenia na każdym z rozpatrywanych szczebli należy uważać również zdobyte na nieprzyjacielu składy i inne urządzenia, zasoby miejscowe oraz odzyskany z remontu sprzęt lub materiały.

Wymienione składy i magazyny działające w elementach tyłowych są jednostkami wykonawczymi w systemie zaopatrywania wojsk w sprzęt i środki chemiczne i realizują zadania dysponentów tego systemu - szefów zabezpieczenia chemicznego /wojsk chemicznych/. Magazyny i składy chemiczne realizują technologiczne przygotowanie materiałów.

3. Potrzeby materiałowe pułku, dywizji i armii

W okresie pokojowym potrzeby jednostek wojskowych wynikają z etatowych i tabelarycznych należności oraz z wysokości zapasów niezbędnych do mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych. Sposoby gromadzenia, utrzymywania i rotacji zapasów zależą od charakteru jednostek i specyficznych właściwości środków chemicznych.

Potrzeby sprzętu i środków chemicznych w okresie przygotowania i prowadzenia działań bojowych wynikają z wielu różnorodnych czynników, które w czasie gromadzenia zapasów i ich rozdzielania muszą być uwzględnione. Szczególnie istotny wpływ na potrzeby w sprzęcie i środkach chemicznych mają:

- rodzaj działań;
- ilościowy i jakościowy skład wojsk;
- przewidywany czas działań i sposób ich prowadzenia;
- planowany zakres realizacji przedsięwzięć zabezpieczenia chemicznego;
- rola i miejsce oddziału /ZT, ZO/ w ugrupowaniu bojowym /operacyjnym/;
- możliwości bojowe, przewidywany sposób działań nieprzyjaciela i stosowane przez niego środki rażenia;
- warunki terenowe, atmosferyczne i pora roku;
- aktualny stan ilościowy i jakościowy sprzętu i środków chemicznych w wojskach;
- nakazane wielkości zapasów, po zakończeniu działań;
- możliwości remontowe warsztatów chemicznych.

Czynniki te będą kształtowały straty sprzętu i środków chemicznych /straty od broni jądrowej i chemicznej, straty w pododdziałach i na składach, straty eksploatacyjne/, zużycie środków chemicz-

nych, możliwość wykorzystania zasobów miejscowych i zasobów zdobytych na nieprzyjaciela.

Ustalenie potrzeb sprzętu i środków chemicznych polega na obliczeniu ilości poszczególnych asortymentów niezbędnych do pokrycia przewidywanych strat i zużycia, utrzymania planowanych /nakazanych/ wielkości zapasów w toku i pod koniec operacji /walki/ z uwzględnieniem aktualnego stanu posiadania.

W kalkulacjach dotyczących zaopatrywania w sprzęt i środki chemiczne operuje się zwykle ilościowymi wskaźnikami procentowymi, jednostkami napełnienia w stosunku do odkażalników i dezaktywatorów oraz jednostkami dymnymi /ustalonymi ilościami środków dymnych na jednostkę sprzętu lub żołnierza/. Wskaźniki te wyrażają ilość sprzętu lub środków chemicznych w stosunku do należności z uwzględnieniem aktualnego ukończenia wojsk.

Przy ich pomocy określa się zużycie, straty, zapasy oraz potrzeby wojsk w sprzęcie i materiałach chemicznych. Wysokość zapasów określa się również wskaźnikiem czasowym „dobami walki” - tj. okresem na jaki zapewniają one prowadzenie operacji /działań bojowych/ bez uzupełnienia.

Na podstawie doświadczeń i prognoz ustalono wskaźniki strat i zużycia i na ich podstawie wielkości zapasów sprzętu i środków chemicznych na różnych szczeblach organizacyjnych. Jako ogólną zasadę przyjęto, że powinny one zapewniać prowadzenie walki bez konieczności uzupełnienia w:

- oddziałach i ZT - 3 dni;
- polowych składach chemicznych armii - 2 dni /razem w armii - 5 dni/;
- polowych składach chemicznych frontu - 7-9 dni /razem we froncie 12-14 dni/.

Faktyczne wielkości strat mogą znacznie różnić się od założonych i to zarówno na określonym szczeblu organizacyjnym jak i w poszczególnych asortymentach. Ze względu na potrzeby planowania określono średnie wartości strat, zużycia i zapasów sprzętu i materiałów chemicznych oraz ilość środków transportowych do podjęcia zapasów ruchomych. Obowiązujące wielkości przedstawiają tabele 1, 2, 3.

Przedstawione urzutowanie zapasów sprzętu i środków chemicznych oraz ich wielkość na poszczególnych szczeblach mogą w praktyce ulegać zmianom. Może to wynikać głównie z zadań bojowych i sytuacji operacyjnej i tyłowej. Zwiększenie zapasów może nastąpić głównie przy samodzielnym wykonywaniu zadań przez oddział, ZT /OW, desanty, OGM/, a o niektóre asortymenty - w czasie wykonywania specyficznych zadań. Na przykład mogą być znacznie zwiększone zapasy środków dymnych w oddziałach i ZT w przewidywaniu forsowania szerokiej przeszkody wodnej lub walk w terenie zurbanizowanym. Ich zmniejszenie może nastąpić w wyniku zniszczenia zapasów szczebla zaopatrującego do czasu ich odtwarzania. W przypadku niepełnego pokrycia potrzeb, w pierwszej kolejności odtwarza się zapasy w oddziałach i ZT pierwszego rzutu, pozostawiając niepełne zapasy w oddziałach i ZT drugiego rzutu lub działających na kierunkach pomocniczych. Przed wprowadzeniem do bitwy drugiego rzutu występujące braki należy bezwzględnie uzupełnić do pełnych norm.

Duże znaczenie dla utrzymania ciągłej zdolności do działań oddziałów ZT i ZO ma odtworzenie odpowiedniej wielkości zapasów po wykonaniu zadania. W zasadzie wielkość zapasów pod koniec dnia w pz i DZ a po wykonaniu operacji - w armii, powinna być taka sama jak w czasie rozpoczęcia działań.

I ŚRODKACH CHEMICZNYCH W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

Nazwa sprzętu /środków/	Jm	Urzutowanie zapasów w składach i magazyn.				Straty /zużycie/				Stan zapasów pod koniec operacji /dnia walki/ Uwagi						
		W Og	ZN	A	PSch	Og	bez użycia BMR	z użyciem BMR	W oper	W oper	W oper	W oper				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Maski p/gaz. filtracyjne	%	10	5	8	15	20	10	7	30	15	10	42	10	15	20	
Maski izolacyjne	%	7	3	6	10	15	7	5	18	10	7	56	7	10	15	
Ogólnowojskowa odzież ochronna	%	15	7	8	22	30	15	10	42	20	15	110	15	22	30	
Przyrządy do rozpoznania skażeń	%	7	3	6	10	15	7	5	18	10	7	56	7	10	15	
Instalacje specjalne	%	-	-	-	-	-	8	6	24	12	8	70	-	-	-	
Odkażalniki	jn	1	0,2	0,2	1,2	1,4	-	-	-	0,2	0,1	1,2	1	1,2	1,4	
Dezaktywatory	jn	1,5	0,6	0,6	2,1	2,7	-	-	-	0,6	0,3	3,0	1,5	2,0	2,7	
Środki dymne	jd	0,5	0,5	0,2	1	1,2	0,3	0,2	0,8	0,3	0,2	1,5	0,5	1	1,2	

ILOŚĆ ŚRODKÓW TRANSPORTOWYCH

NIEZBĘDNYCH DO PODJĘCIA ZAPASÓW RUCHOMYCH SPRZĘTU I ŚRODKÓW

CHEMICZNYCH

Lp.	Nazwa zapasu	Samoch. ciężarowe 5 t.	Przyczepy transpor. 3-4 t.	Ciążar zapasów ruchomych w t.	Uwagi
1.	Pułkowy - w PPG /pz,pcz/	1,5	1	3	Ilość środków transportowych obliczono, uwzględniając możliwości załadowcze pojazdów.
2.	Dywizyjny - w DPZ /DZ,DPanc/	3	3	14	
3.	Armijny - w PSChem /A,APanc/	30	15	120	

Uwaga!

- średni współczynnik wykorzystania ładowności transportu dla sprzętu i środków chemicznych wynosi 0,7.

Depuszczalne obniżenie wielkości tych zapasów nie może przekroczyć 20 %. Pod względem ilościowym /w sztukach, kompletach itp./ zapasy te będą z reguły mniejsze od wyjściowych, gdyż ukończenie sprzętu i stan osobowy ulegną zmniejszeniu.

4. Zróżnice zaopatrywania i dowóz

W przypadku posiadania przez armię na początku operacji normatywnych zapasów sprzętu i środków chemicznych oraz kształtowania się strat i zużycia w zakładanych wysokościach pierwszy dowóz planowany jest w 3-4 dniu operacji. W czasie trwania operacji armia może otrzymać 2-3 dostawy sprzętu i środków chemicznych.

Planując dowóz do ZT /w założonych wyżej warunkach/ armia realizuje dostawy w drugim dniu operacji, a następnie pod koniec każdego dnia walki. Dywizja planuje dowóz do pułków pod koniec każdego dnia walki lub po przejściu pułku do drugiego rzutu.

Często sytuacja powstała np. po zmasowanym użyciu broni jądrowej i chemicznej może zasadniczo zmienić potrzeby a więc i częstotliwość dowozu sprzętu i środków chemicznych. W każdej dostawie planuje się odpowiednią ilość sprzętu i środków chemicznych nie tylko na pokrycie strat i zużycia lecz również na zapewnienie prowadzenia walki przez DZ na 2-3 dni, a pr /pcz/ 1-2 dni. Dostawy te realizuje się na podstawie opracowanego planu, jednak zawsze należy uwzględniać dane z meldunków i zapotrzebowań i dokonywać korekty w ich wysokości. Dowóz sprzętu i środków chemicznych do wojsk realizuje się w zintegrowanym systemie dowozu środkami podległymi kwatermistrzostwu.

Kwatermistrz /sztab kwatermistrzostwa/ na podstawie otrzymanego od szefa zabezpieczenia chemicznego /wojsk chemicznych/ zestawienia potrzeb dowozu ujmuje w planie dowozu zgłoszone dostawy sprzę-

tu i środków chemicznych. O planowanych dostawach szef zabezpieczenia chemicznego /WChem/ powiadamia podległych szefów zabezpieczenia chemicznego oraz własne składy /magazyny/ chemiczne. Podaje terminy, rodzaje sprzętu oraz jego ilość.

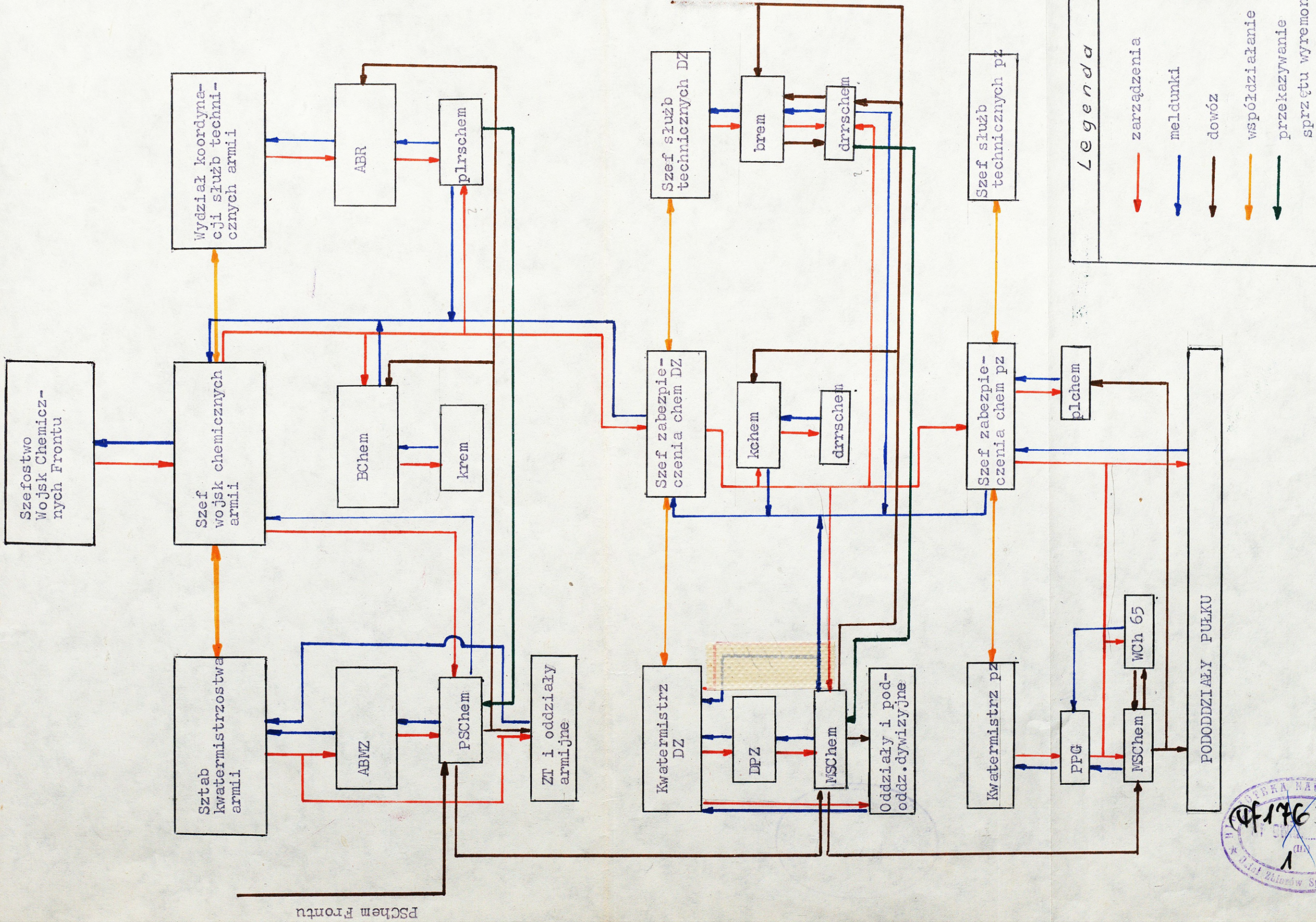
Od obowiązującej zasady zaopatrywania środkami przełożonego i pełnej odpowiedzialności za dowóz transportem: armii do DPZ ZT i PPG oddziałów armijnych, a transportem dywizji do PPG oddziałów istnieją wyjątki.

W uzasadnionych przypadkach na podstawie decyzji kwatermistrza dowóz może być realizowany transportem szczebla zaopatrywanego. Dotyczy to głównie oddziałów i ZT drugorzutowych oraz ZT i oddziałów /pododdziałów/ rodzajów wojsk /w tym BChem, kchem, plchem i innych/.

Jak wynika z przedstawionego schematu organizacyjnego /tab.4/ składy i magazyny chemiczne otrzymują zadania zarówno od szefów zabezpieczenia chemicznego /wojsk chem./ jak i od dowódców jednostek tyłowych. Zadania stawiane przez szefów zabezpieczenia /wojsk/ chemicznego dotyczą organizacji zaopatrywania, a od przełożonych dowódców jednostek tyłowych - zadania dotyczące rejonu rozmieszczenia, sposobu przegrupowania, ochrony i obrony oraz innych czynności wykonywanych w ramach jednostki.

Do szczegółowych zadań realizowanych przez magazyny i składy chemiczne należą:

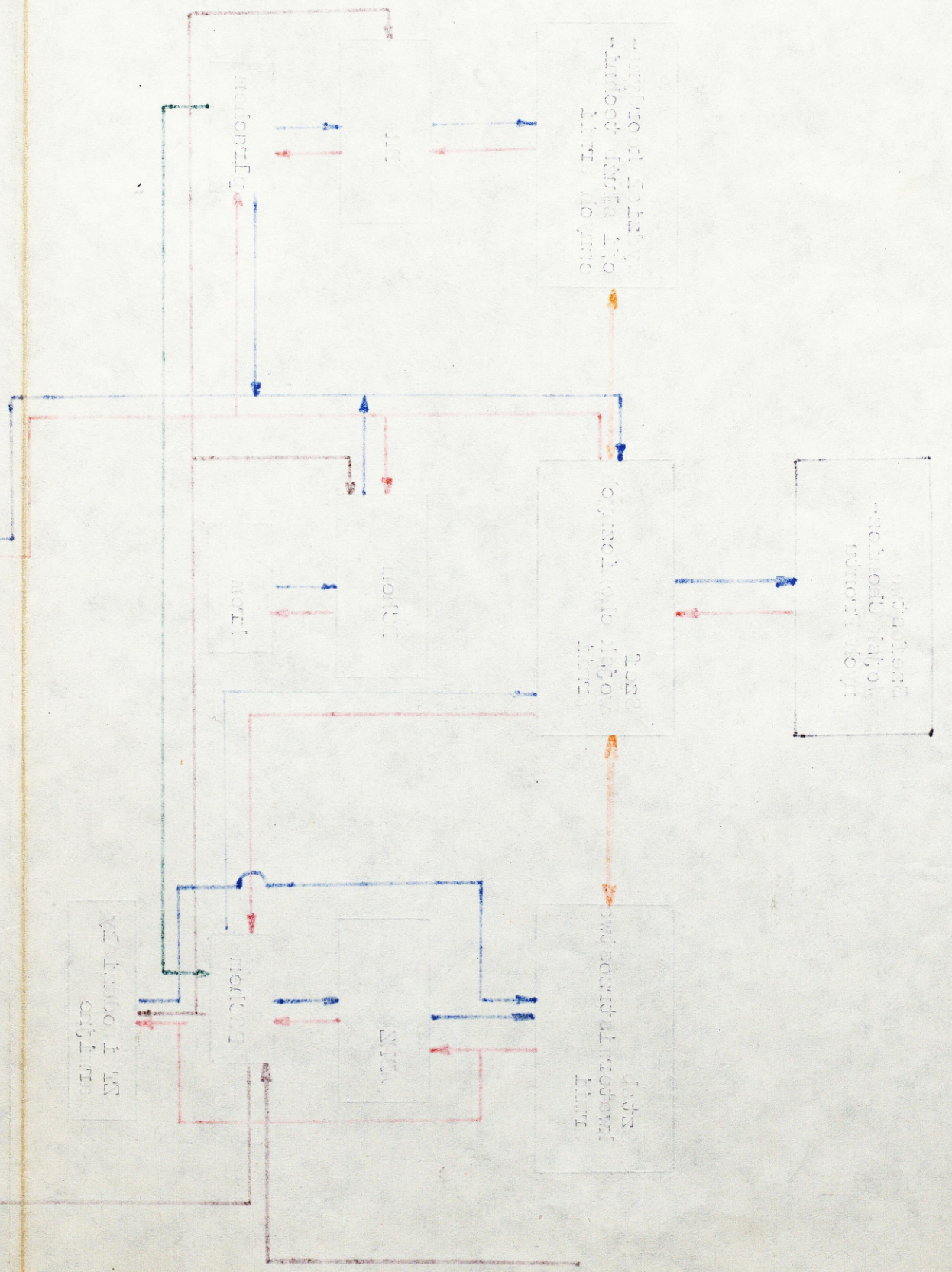
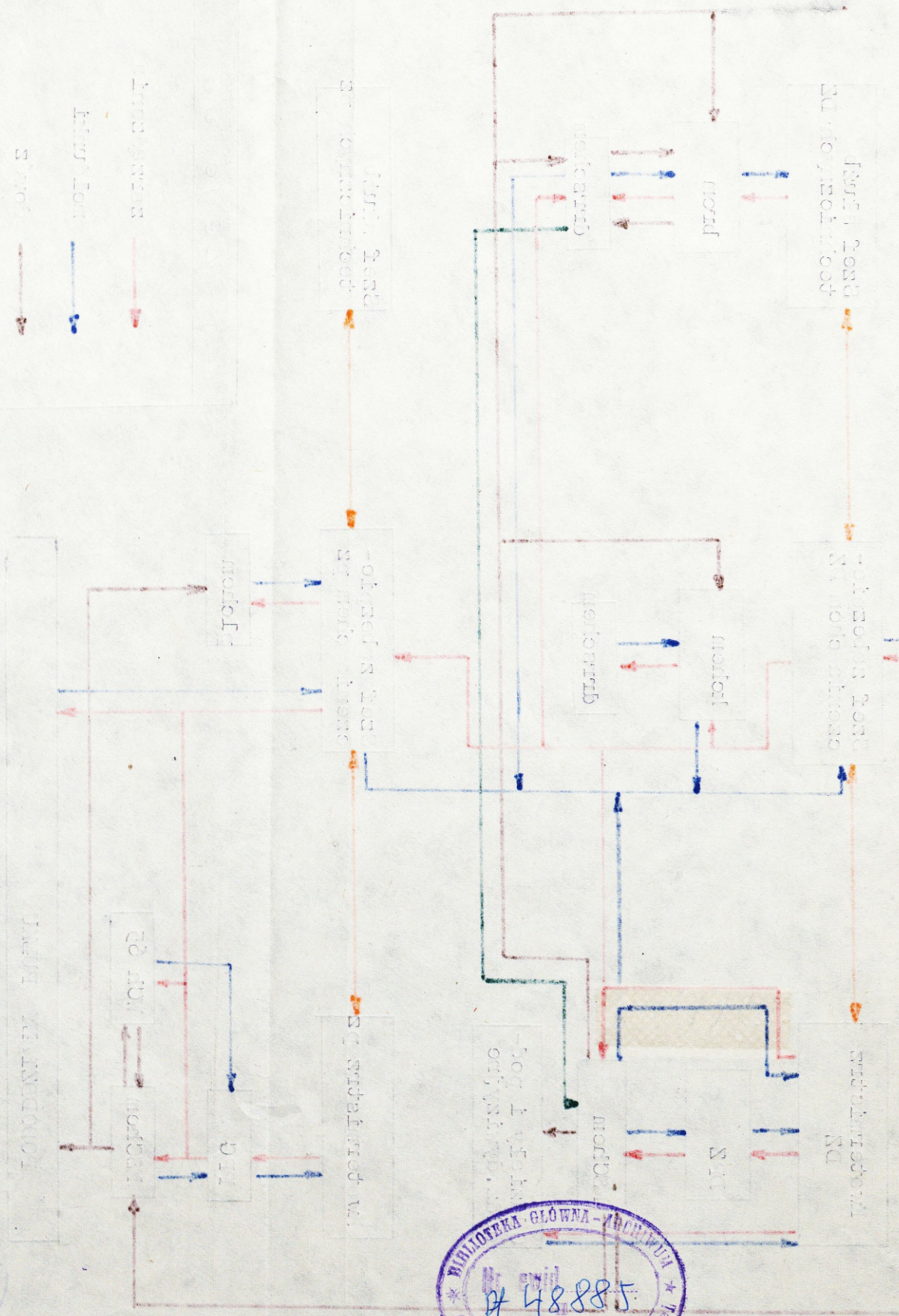
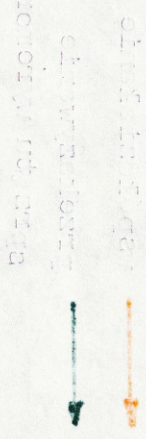
- przechowywanie posiadanych i dostarczonych zapasów sprzętu i środków chemicznych;
- przyjmowanie sprzętu i środków chemicznych dostarczonych transportem nadrzędnego organu zaopatrującego;
- przygotowanie i załadunek sprzętu i środków materiałowych dostarczonych do zaopatrywanych wojsk;

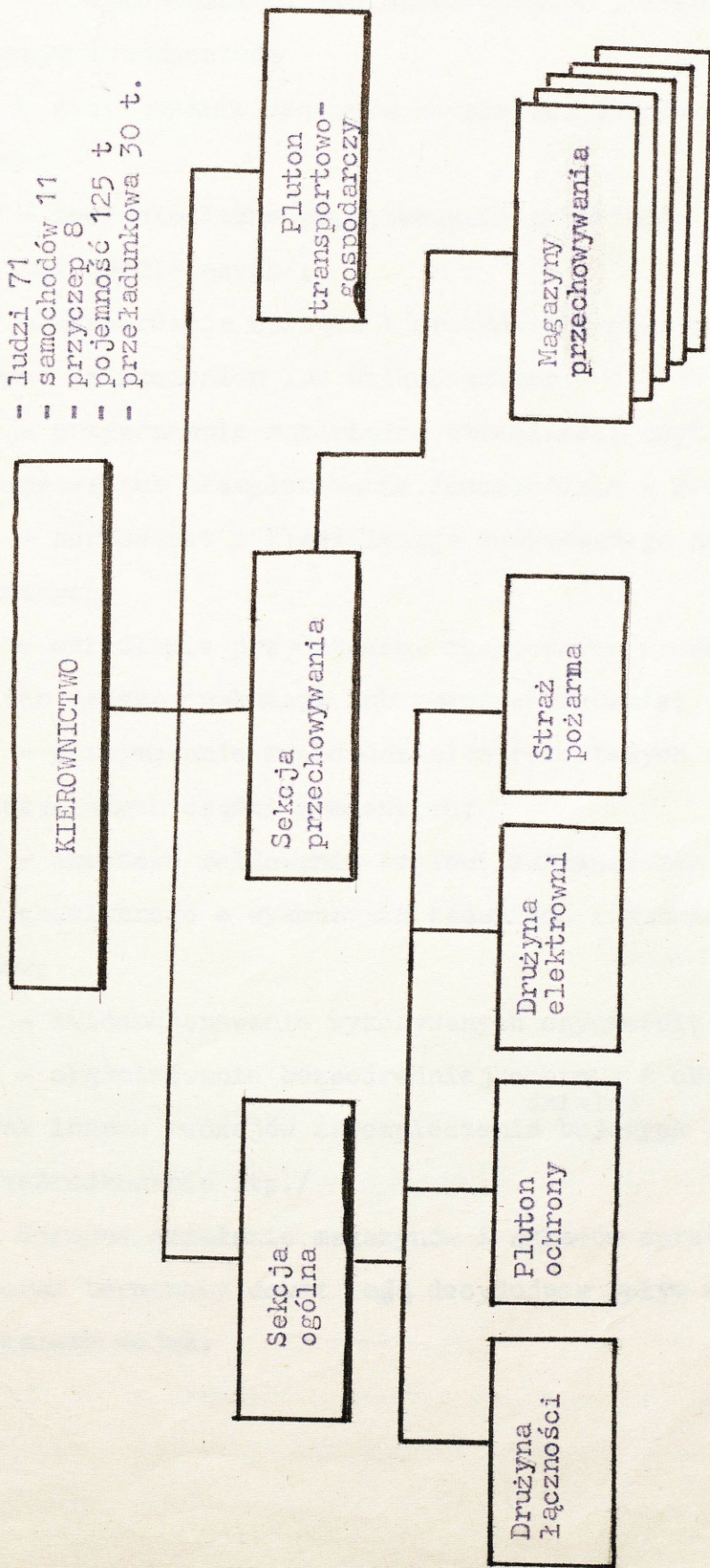
PSchem Frontu

Проводники
 Электропровод
 Заземление
 Охранительный
 Защитный
 Сигнальный

STRUKTURA ORGANIZACYJNA POLOWEGO SKŁADU CHEMICZNEGO
ARMII

- przygotowanie i wydawanie sprzętu i środków odbiorcom z własnym transportem;
- sporządzanie zestawów kompletów, załadowanie palet i kontenerów;
- technologiczne przygotowanie materiałów /np. sporządzanie mieszanek zapalających/;
- konserwacja sprzętu i środków chemicznych oraz ich ochrona przed zniszczeniem lub uszkodzeniem;
- przywracanie materiałom właściwości użytkowych poprzez ich naprawę lub ukompletowanie /szczególnie w PPG/;
- sortowanie i klasyfikacja ewakuowanego sprzętu i środków chemicznych;
- określanie przydatności zdobycznych środków materiałowych oraz ich dalsza ewakuacja lub zagospodarowanie;
- przyjmowanie z pododdziałów remontowych naprawionego sprzętu i uzyskanych części zamiennych;
- okresowe meldowanie szefowi zabezpieczenia /wojsk chemicznych/ chemicznego o wykonanych zadaniach i stanie posiadanych zapasów;
- ewidencjonowanie wykonywanych czynności;
- organizowanie bezpośredniej ochrony i obrony swojego rejonu oraz innych rodzajów zabezpieczenia ^{działań} bojowych /OPBMAR, maskowanie, ześrodkowanie itp./

Sprawne działanie magazynów i składów sprzętu wojsk chemicznych oraz terminowy dowóz **mają** decydujący wpływ na zaopatrzenie materiałowe wojsk.

II. ORGANIZACJA I ZASADY ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO SPRZĘTU WOJSK CHEMICZNYCH

1. Zasady ogólne zabezpieczenia technicznego wojsk

Zabezpieczenie techniczne jest to całokształt przedsięwzięć nakierowanych na utrzymanie stałej sprawności technicznej sprzętu i uzbrojenia, a w razie jego uszkodzenia operatywne przeprowadzenie ewakuacji i remontu w celu szybkiego przywrócenia go do pododdziałów.

Obejmuje ono następujące przedsięwzięcia:

- organizację prawidłowej eksploatacji i obsługi technicznego oraz przygotowanie sprzętu do przewidywanego charakteru działań;

- ewakuację uszkodzonego sprzętu i uzbrojenia;

- organizację i wykonywanie remontów;

- przygotowanie sił i środków służb technicznych do wykonania przewidzianych dla nich zadań.

Organizatorem tych przedsięwzięć w oddziałach ZT i armii są służby techniczne tych szczebli organizacyjnych. Jednak zgodnie z ~~rozkazem~~ zakresem obowiązków organizacja przedsięwzięć w konkretnym rodzaju wojsk należy również do szefów tych rodzajów wojsk, a w tym do szefa wojsk chemicznych /zabezpieczenia chemicznego/.

2. Zasady zabezpieczenia technicznego sprzętu wojsk chemicznych

Szef wojsk chemicznych /zabezpieczenia chemicznego/ jest odpowiedzialny za organizację kompleksowego zabezpieczenia technicznego pododdziałów i związków taktycznych wojsk chemicznych oraz zabezpieczenie techniczne sprzętu chemicznego w pododdziałach, oddziałach i związkach taktycznych ogólnowojskowych i innych rodzajów wojsk.

Zabezpieczenie techniczne sprzętu chemicznego ma na celu:

- utrzymanie sprawności sprzętu i jego ciągłej gotowości do użycia;
- zapewnienie niezawodności sprzętu w działaniu;
- sprawne przywracanie sprawności w wypadku powstania uszkodzeń.

Cele powyższe można osiągnąć przez właściwe planowanie, organizacją i systematyczne realizowanie zarówno w okresie planowania /przygotowywania/ jak i prowadzenia działań:

- nadzoru nad prawidłową eksploatacją sprzętu technicznego /instruowanie, szkolenie, kontrola sprawności/;
- pomocy technicznej w zakresie przygotowania sprzętu do działań oraz utrzymanie jego sprawności w czasie wykonywania zadań /przeglądy, obsługa techniczna, remont/;
- remontu i ewakuacji uszkodzonego sprzętu technicznego.

Zakres prac związanych z zabezpieczeniem technicznym zależy od właściwości konstrukcyjnych sprzętu i warunków jego użytkowania. Sprzęt chemiczny jest przeznaczony do wykonywania różnorodnych zadań, jest więc bardzo zróżnicowany pod względem konstrukcyjnym. Różnice te występują również w grupach sprzętu przeznaczonego do tych samych zadań np. do zabiegów specjalnych służy zarówno IZS jak i WUS, a do wykrywania wybuchów jądrowych POW-1 i stacja K601 /K 611/. Każdy rodzaj sprzętu wymaga specyficznej dla siebie obsługi technicznej, której częstotliwość, zakres i zabezpieczenie materiałowe określają instrukcje tego sprzętu. W zał. nr .6. przytoczono przykładowe okresy międzynaprawcze sprzętu chemicznego.

Oprócz typowych dla wszystkich rodzajów sprzętu i uzbrojenia przeglądów, obsług technicznych, przeglądów technicznych i napraw, z uzasadnionych względów wykonuje się specyficznie tylko dla nie-

których rodzajów sprzętu chemicznego czynności związane z utrzymaniem w należytej sprawności tego sprzętu. Potrzeby tych czynności wynikają ze specjalnych wymagań jakie stawiane są przed tym sprzętem. Na przykład maska przeciwigazowa musi skutecznie chronić drogi oddechowe przed działaniem współczesnych środków trujących, które działają na organizm już w bardzo małych stężeniach /XR w stężeniu $5 \cdot 10^{-5}$ mg/l w czasie 1 minuty powoduje 50 % porażień śmiertelnych/. Warunkiem skutecznej ochrony jest doskonały stan techniczny i dopasowanie maski do twarzy użytkownika. Stąd prowadzi się kontrolę szczelności masek w atmosferze skażonej. Ze względu na potrzebę wiarygodnych wyników pomiarów przy wykorzystaniu przyrządów dozymetrycznych prowadzi się ich cechowanie przy użyciu źródeł promieniowania.

W czasie przygotowania i prowadzenia działań bojowych podstawą do wydania decyzji o przeprowadzeniu remontu sprzętu chemicznego będzie poza wypracowaniem określonej ilości mtg. czy przebiegiem również stan faktyczny sprawności tego sprzętu.

Oprócz właściwości konstrukcyjnych samego sprzętu istotny, a niekiedy decydujący wpływ na zakres czynności związanych z eksploatacją oraz potrzeby i możliwości remontowe i ewakuacyjne mają takie czynniki jak:

- rodzaj działań bojowych;
- ilość i rodzaje sprzętu oraz jego stan techniczny;
- przewidywany czas działań i sposób ich prowadzenia;
- zakres przedsięwzięć zabezpieczenia chemicznego;
- możliwości bojowe, przewidywany sposób działania nieprzyjaciela i stosowane przez niego środki rażenia;
- warunki terenowe, atmosferyczne i pora roku;
- stan i możliwości remontowe pododdziałów i warsztatów naprawy sprzętu chemicznego.

Należyty poziom zabezpieczenia technicznego sprzętu chemicznego można osiągnąć przez właściwą organizację jego wykorzystania, uwzględniając, oprócz czasu pracy bojowej, czas na jego techniczne obsługiwanie.

3. Organizacja zabezpieczenia technicznego sprzętu wojsk chemicznych

Ilość sprzętu chemicznego w wojskach systematycznie wzrasta. Pojawiają się zupełnie nowe generacje sprzętu i prowadzona jest modernizacja dotychczas wykorzystywanego sprzętu. Pod względem organizacji zabezpieczenia technicznego sprzęt chemiczny można podzielić na grupy:

1. Sprzęt będący na wyposażeniu indywidualnym żołnierzy.
2. Sprzęt zamontowany na wozach bojowych.
3. Sprzęt pododdziałów /oddziałów/ wojsk chemicznych.

Za organizację zabezpieczenia technicznego tego sprzętu odpowiedzialni są szefowie zabezpieczenia chemicznego /wojsk chemicznych/ oraz, w stosunku do pierwszej grupy dowódcy pododdziałów i żołnierze, którym ten sprzęt został przydzielony. W stosunku do drugiej grupy sprzętu odpowiedzialni są dowódcy pododdziałów wozów bojowych /specjalnych/, na których sprzęt jest zamontowany, zaś w stosunku do trzeciej grupy - dowódcy pododdziałów /oddziałów/ wojsk chemicznych.

4. Eksploatacja sprzętu chemicznego

Eksploatację sprzętu chemicznego zgodnie z jego przeznaczeniem w toku działań zapewniają wszyscy użytkownicy pod nadzorem instruktorów i szefów zabezpieczenia chemicznego. Okresowe obsługiwanie techniczne instalacji specjalnych oraz legalizację przyrządów dozymetrycznych wykonują warsztaty remontowe związków taktycznych oraz pododdziały remontowe wojsk chemicznych.

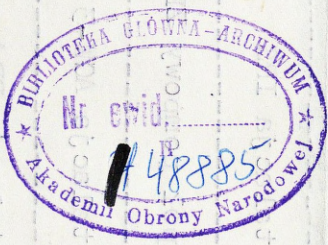
Planowo-profilaktyczne obsługiwanie techniczne sprzętu wojsk chemicznych obejmuje: przeglądy kontrolne, obsługiwanie codzienne i obsługiwanie techniczne Nr 1 i 2. Ponadto, jak już wspomniano w ramach obsługiwanie technicznego prowadzi się sprawdzenie masek pgaz w atmosferze skażonej oraz cechowanie i legalizację przyrządów dozymetrycznych z wykorzystaniem źródeł promieniowania.

Przeglądy kontrolne i obsługiwanie codzienne sprzętu wojsk chemicznych organizują dowódcy pododdziałów w ramach kompleksowych przeglądów i obsług sprzętu. Fachowej pomocy udzielają i niezbędnych środków materiałowych do naprawy wykrytych uszkodzeń dostarczają na szczeblu batalionu - instruktor chemiczny, na szczeblu pułku szef zabezpieczenia chemicznego i majster sprzętu chemicznego, dywizji szef zabezpieczenia chemicznego i warsztat naprawy sprzętu chemicznego batalionu remontowego. Przeglądów i obsługiwanie codziennego dokonują bezpośredni użytkownicy obsługi (załogi). W pododdziałach i oddziałach wojsk chemicznych te przedsięwzięcia organizują i wszechstronnie zabezpieczają dowódcy pododdziałów. Obsługiwanie techniczne Nr 1 i 2 organizują i planuje oraz dostarczają niezbędnych środków materiałowych szefowie zabezpieczenia chemicznego, zaś wykonują instruktorzy chemiczni, mechanicy /majstrowie/ sprzętu chemicznego i pododdziały remontowe sprzętu chemicznego przy udziale użytkowników, obsług i załóg.

Wszystkie przedsięwzięcia związane z obsługiowaniem technicznym muszą być planowane w ścisłym współdziałaniu z szefami służb technicznych pułku i dywizji. Bezpośrednią odpowiedzialność za organizację właściwego obsługiwanie technicznego sprzętu ponoszą dowódcy pododdziałów i ich pomocnicy do spraw technicznych. Podstawą do planowania i organizacji obsługi sprzętu chemicznego jest zarządzenie szefa służb technicznych i wytyczne szefa zabezpieczenia

(lub odcisk techniczny)

10.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	2 мтр. 4	-
11.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	2 мтр. 4	-
12.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	2 мтр. 4	-
13.	Матрица 1000	2 мтр.	20 мтр.	20 мтр.	20 мтр. 005	20 мтр. 004
14.	Матрица 1000	2 мтр.	20 мтр.	20 мтр.	20 мтр. 081	20 мтр. 005
15.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
16.	Матрица 1000	2 мтр.	20 мтр.	20 мтр.	20 мтр. 005	20 мтр. 004
17.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
18.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
19.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
20.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
21.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
22.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
23.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
24.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
25.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
26.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
27.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
28.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
29.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.
30.	Матрица 1000	2 мтр.	-	-	20 мтр.	20 мтр.

Матрица 1000

chemicznego.

Zadania wynikające z organizacji obsługi uzbrojenia i sprzętu wykonywane są w zasadzie przez szczebel pułk-dywizja.

5. Remonty sprzętu chemicznego

Remont uszkodzonego sprzętu bezpośrednio na polu walki lub jego zapleczu jest podstawowym źródłem uzupełnienia walczących wojsk.

ORIENTACYJNE WSKAZNIKI STRAT W SPRZĘCIE CHEMICZNYM

Nazwa sprzętu /grupy/	Średnie dobowe straty w %					
	pz		DZ		A	
	bez BMR	z BMR	bez BMR	z BMR	bez BMR	z BMR
1	2	3	4	5	6	7
Maska przeciwgazowa filtracyjna	10	15	7	10	5	7
Maska izolacyjna	7	10	5	7	3	5
Ogólnowojskowa odzież ochronna	15	20	10	15	7	10
Przyrządy rozpoznania skażeń	7	10	5	7	3	5
Instalacje specjalne	8	12	6	8	4	6
Zestawy odkażające	7	10	10	15	3	5
Urządzenia filtrowentylacyjne	6	8	4	6	1	2

Przedstawione wskaźniki dotyczą oddziałów ZT i A działającym w I rzucie w działaniach zaczepnych. Z przedstawionej ilości strat kwalifikuje się do remontu:

- a/ instalacji: bieżącego - 50 %;
średniego - 20 %;
głównego - 10 %.
- b/ pozostałego sprzętu: bieżącego - 50 %;
średniego - 30 %.

Około 20 % stanowią straty bezpowrotne.

Jak wynika z przedstawionych zestawień pełne wykonanie tylko remontów bieżących pozwala na odzyskanie sprzętu odpowiadającego połowie strat dobowych.

Właściwości konstrukcyjne sprzętu pozwalają na określenie czasu trwania remontów w typowych warsztatach.

Przykładowe jednostkowe normy czasowe na wykonanie remontów podstawowego sprzętu przedstawia tabela.

Nazwa sprzętu	Czas trwania remontu jednego egz. w rbg.	
	Remont bieżący	Remont średni
1	2	3
Maska p/gaz.filtracyjna	0,2	0,4
Maska p/gaz.izolacyjna	0,25	1
Przyrząd rozpoz.chem.	0,33	2
Przyrządy dozymetryczne	0,33	4
Automatyczny sygnalizator skażeń	3	9
UFW wozów bojowych		1,5
UFW do schronów		3,5
Zestawy odkażające		0,5

1	2	3
Instalacje rozlewcze IRS	10	80
Motopompy	4	40
Ogólnowojskowa odzież ochronna	0,4	1

Rodzaj sprzętu remontowanego oraz zakres prowadzenia remontu na poszczególnych szczeblach organizacyjnych zależy od technicznego wyposażenia pododdziałów remontowych. Na szczeblu batalionu /równorzędnym/ znajduje się zestaw naprawy typu ZNCh-65 obsługiwany przez instruktora chemicznego. Wykorzystywany on jest do wykonywania remontów bieżących masek filtracyjnych i odzieży ochronnej. Na szczeblu pułku i niektórych ZT występuje warsztat sprzętu chemicznego typu WCh-65 obsługiwany przez ~~wajskaz~~ majstra sprzętu chemicznego. Przy pomocy WCh-65 można wykonywać remonty bieżące masek przeciwgazowych filtracyjnych i izolacyjnych, odzieży ochronnej i przyrządów rozpoznania skażeń chemicznych /PChR/. Na szczeblu dywizji zmechanizowanej /pancernej/ znajdują się dwa ruchome warsztaty remontu sprzętu chemicznego. W kompanii chemicznej jest warsztat RWCh-65 obsługiwany przez 5 ludzi. /tab.6/ Przeznaczony jest głównie do wykonywania obsług technicznych, przeglądów i remontu sprzętu kompanii chemicznej, może być jednak wykorzystany do remontu sprzętu /szczególnie dozymetrycznego/ pododdziałów dywizji. W batalionie remontowym znajduje się warsztat RWCh-72 /tab. 7/, obsługiwany przez 5 ludzi. Przeznaczony jest on do wykonywania remontów bieżących i średnich sprzętu chemicznego zamontowanego na wozach bojowych, może również prowadzić remont sprzętu chemicznego ewakuowanego do batalionu remontowego dywizji. W armii występuje pluton remontu sprzętu chemicznego /tab.8/, który wchodzi w skład batalionu remontu pojazdów kołowych ABR. Pluton wykonuje w zasadzie remonty średnie sprzętu

chemicznego, a w razie potrzeby również bieżące.

Tabela 5.

Dobowe możliwości remontowe warsztatu naprawy
sprzętu chemicznego WCh-65

Lp.	Rodzaj sprzętu	Rodzaj remontu	Norma jednost. w rbg	Liczba jednostek wyremontowanego sprzętu
1.	Maska przeciwgazowa filtracyjna	RB	0,2	30
		RS	0,4	15
2.	Maska izolacyjna	RB	0,25	24
		RS	1	6
3.	Przyrząd rozpoznania chemicznego PChR	RB	0,33	18
4.	Zestawy odkażające	RS	0,5	12

Efektywny dzień pracy przy remoncie sprzętu 6 godz.

Tabela 6.

Dobowe możliwości remontowe warsztatu naprawy
sprzętu chemicznego RWCh-65

Grupa	Lp.	Nazwa sprzętu.	Rodzaj remontu	Nazwa jednostkowa rbg.	Ilość wyremontowanego sprzętu /sztuk/	Razem rbg.
1	2	3	4	5	6	7
I.	1.	Maska przeciwgazowa filtracyjna	RB	0,2	60	12
			RS	0,4	30	12
	2.	Maska izolacyjna	RB	0,25	48	12
			RS	1	12	12

1	2	3	4	5	6	7
II.	3.	Przyrządy rozpoznania chemicznego PChR	RB	0,33	72	24
			RS	2	12	24
	4.	Przyrządy dozymetryczne	RB	0,33	72	24
			RS	4	6	24
	5.	Automatyczne sygnalizatory skażeń	RB	3	6	24
			RS	9	2,5	24
III.	6.	Instalacje rozlewcze	RB	10	2	19
	7.	Motopompy	RB	4	5	19
	8.	Zestawy odkażające	RS	0,5	38	19

Efektywny dzień pracy:

- 1. D-ca dr. - rentgenomechanik 1 - 12 rbg
- 2. st.mechanik 2 - 24 rbg
- 3. mechanik 1 - 12 rbg
- 4. kierowca - mechanik 1 - 7 rbg

Razem: 5 - 55 rbg.

Podział pracy:

Grupa I - remont masek przeciwigazowych - mechanik - 12 rbg.

Grupa II - remont przyrządów rozpoznania - d-ca dr.st.mechanik
- 24 rbg.

Grupa III - remont instalacji i zestawów - st.mechanik,kierowca
- 19 rbg.

Tabela 7.

Dobowe możliwości remontowe warsztatu
naprawy sprzętu chemicznego RWCh-72

Grupa	Lp.	Nazwa sprzętu.	Rodzaj remontu	Nazwa jednostkowa w rbg.	Ilość wyremontowanego sprzętu /sztuk/	Razem rbg.
1	2	3	4	5	6	7
I.	1.	Maska pgaz. filtracyjna	RB	0,2	60	12
			RS	0,4	30	12
	2.	Maska pgaz. izolacyjna	RB	0,25	48	12
RS			1	12	12	
	3.	UFW wozów bojowych	RS	1,5	8	12
II.	4.	Przyrządy dozymetryczne	RB	0,33	72	24
			RS	4	6	24
	5.	Automatyczne sygnalizatory skażeń	RB	3	8	24
			RS	9	2,75	24
6.	Przyrządy rozpoznania chemicznego PChR	RB	0,33	72	24	
		RS	2	12	24	
III.	7.	Instalacje rozlewcze IRS	RB	10	1,2	12
	8.	Motopompy	RB	4	3	12
IV.	9.	Zestawy odkażające	RS	0,5	14	7

Efektywny dzień pracy: D-ca drużyny-rentgenomechanik 1 - 12 rbg.
starszy mechanik 2 - 24 rbg.
mechanik 1 - 12 rbg.
kierowca 7 rbg.

Podział zadań:

- Grupa I - remont masek i UFW - mechanik - 12 rbg.
 Grupa II - remont przyrządów rozpoznania skażeń
 - d-ca dr., starszy mechanik - 24 rbg.
 Grupa III - remont instalacji - starszy mechanik - 12 rbg.
 Grupa IV - remont zestawów - kierowca - 7 rbg.

Tabela 8.

Dobowe możliwości remontowe plutonu
 remontu sprzętu chemicznego /remont średni/

Grupa	Lp.	Nazwa sprzętu	Norma jednostkowa rbg.	Ilość wyremontowanego sprzętu /sztuk/	Razem rbg.
1	2	3	4	5	6
I.	1.	Maski pgaz. filtracyjne	0,33	200	66
	2.	Maski izolacyjne	0,5	132	66
	3.	UFW wozów bojowych	1,5	44	66
	4.	UFW do schronów	4	16,5	66
II.	5.	Przyrządy rozpoznania chemicznego PChR	2	27,5	55
	6.	Automatyczne sygnalizatory skażeń	9	6	55
	7.	Przyrządy dozymetryczne	5	11	55
III.	8.	Motopompy	40	1,2	66
	9.	Instalacje rozlewcze IRS	80	0,8	66
	10.	Zestawy odkażające	0,5	132	66

Efektywny dzień pracy:

- dr.remontu środków ochrony przed skażeniami
- 1 - 6 ludzi - 66 rbg.
- dr.remontu sprzętu rozpoznania 1 - 5 ludzi - 55 rbg.
- dr.remontu instalacji specjalnych 1 - 6 ludzi - 66 rbg.

Podział zadań:

- Grupa I - dr.remontu środków ochrony przed skażeniami - 66 rbg.
- Grupa II - dr.remontu sprzętu rozpoznania - 55 rbg.
- Grupa III - dr.remontu instalacji specjalnych - 66 rbg.

Tabela 9.

Zestawienie środków remontowych

a/. Dywizji zmechanizowanej /pancernej/

Nazwa warsztatu	Oddziały i pododdziały								Razem
	pz /pcz/	pa	pa plot	brozp	bsap	bzaop	brem	kchem	
WCh-65	4	1	1	1	1	1	-	-	9
RWCh-65	-	-	-	-	-	-	-	1	1
RWCh-72	-	-	-	-	-	-	1	-	4

b/. Armii

Nazwa warsztatu /pododdziału/	Związki taktyczne i oddziały								Razem
	DZ/Dp and/ /pięc/	ABROF	ABAA	BSap	BCheM	ABR	ABMZ	Inne	
WCh-65	45	1	1	1	4	-	1	11	64
RWCh-65	5	-	-	-	1	-	1	-	7
RWCh-72	5	-	-	-	1	-	-	-	6
pl rschem	-	-	-	-	-	1	-	-	1

c/. Organizacja i zasadnicze wyposażenie plrschem.:

- dowódca plutonu;
- magazyn części zamiennych;
- drużyna remontu środków ochrony przed skażeniami;
- drużyna remontu sprzętu rozpoznania;
- drużyna remontu instalacji specjalnych;
- stan osobowy: oficerów - 2, podoficerów - 7, szeregowców - 11;
- wyposażenie: warsztat RWCh-73/IZ - 1 szt, warsztat RWD-70/
/U-150 - 1 szt, warsztat OWR - 1 szt.

6. Ewakuacja uszkodzonego sprzętu

Jedną z zasad prowadzenia remontu jest kierowanie sił i środków remontowych do uszkodzonego sprzętu. W stosunku do sprzętu chemicznego zasadę tą można zastosować tylko do sprzętu pododdziałów chemicznych. Pozostały sprzęt może być remontowany po uprzedniej ewakuacji do środków remontowych. O przyjęciu takiego rozwiązania decydują: mała ilość środków remontowych, duże rozproszenie uszkodzonego sprzętu i mała /w stosunku do jednego egzemplarza większości sprzętu/ pracochłonność remontów.

Ewakuacja uszkodzonego sprzętu chemicznego przebiegać będzie dwoma kierunkami. Sprzęt ~~z~~remontowany na wozach bojowych i pojazdach mechanicznych ewakuowany będzie wraz z tymi pojazdami na PZUS i tam poddawany remontom. Natomiast sprzęt będący na indywidualnym wyposażeniu żołnierzy, po utracie przez użytkowników, zbierany będzie przez wyznaczone do tego celu grupy i przekazywany do pododdziałów zaopatrzenia, tam segregowany i kierowany do remontu przez własne warsztaty lub do pododdziałów zaopatrzenia przełożonego. Decyzję o podjęciu remontu lub kierowania sprzętu do środków remontowych przełożonego podejmuje szef zabezpieczenia chemicznego po uwzględnieniu

stopnia uszkodzenia tego sprzętu i możliwości remontowych własnych warsztatów. Do ewakuacji sprzętu chemicznego wykorzystywany będzie powracający po dowozie zaopatrzenia transport pododdziałów zaopatrzenia. W prowadzeniu ewakuacji obowiązuje zasada dowożenia tego sprzętu „ na siebie ” to znaczy, że ewakuację sprzętu do pododdziałów remontowych organizuje szczebel, który tymi pododdziałami dysponuje. Wraz z ewakuacją uszkodzonego sprzętu prowadzi się ewakuację sprzętu zdobytego na nieprzyjaciela, przydatnego do wykorzystania.

Wykonanie zadań zabezpieczenia technicznego sprzętu chemicznego w znacznym stopniu będzie zależało od przygotowania i wyposażenia warsztatów naprawy sprzętu chemicznego i ich obsługa, ale w decydującym stopniu od właściwej jego organizacji i wykonania zadań przez wszystkich użytkowników sprzętu zarówno w czasie przygotowania jak i prowadzenia działań bojowych.

III. OBOWIĄZKI OSÓB FUNKCYJNYCH W SYSTEMIE MATERIAŁOWO- TECHNICZNEGO ZABEZPIECZENIA W SPRZĘT I ŚRODKI CHEMICZNE

1. System materiałowo-technicznego zabezpieczenia wojsk w sprzęt i środki chemiczne

Wyodrębnione uprzednio przedsięwzięcia zabezpieczenia materiałowego wojsk w sprzęt i środki chemiczne oraz zabezpieczenia technicznego sprzętu wojsk chemicznych realizowane są w jednolitym systemie materiałowo-technicznego zabezpieczenia w sprzęt i środki chemiczne.

Przedstawione na schemacie /tab.4/ zasadnicze elementy tego systemu i ich powiązania o charakterze informacyjnym i zasileniowym ~~obowiązują~~ obrazują działanie tego systemu. Na szczególne wyróżnienie i uwagę zasługują decydujące ogniwa tego systemu, którymi są szef zabezpieczenia chemicznego pułku, szef zabezpieczenia chemicznego dywizji i szef wojsk chemicznych armii. Szef zabezpieczenia chemicznego pułku jest osobiście organizatorem zadań wynikających z obowiązku zapewnienia pełnego zaspokojenia potrzeb pododdziałów w sprzęt i środki chemiczne oraz utrzymania w stałej sprawności technicznej sprzętu chemicznego. Szef zabezpieczenia chemicznego dywizji ma do pomocy, w tym zakresie, oficera do spraw zaopatrzenia, a szef wojsk chemicznych armii wydział zaopatrzenia, eksploatacji i remontu.

Zróżnicowanymi źródłami zaopatrzenia są głównie magazyny i składy sprzętu chemicznego, ale również warsztaty i pododdziały remontowe. Szczególnymi źródłami zaopatrzenia są zasoby miejscowe i zdobyty sprzęt a szczególnie środki materiałowe nieprzyjaciela.

2. Obowiązki szefa zabezpieczenia chemicznego dywizji i pułku

Za zorganizowanie i właściwe funkcjonowanie systemu zabezpieczenia chemicznego a w tym zabezpieczenia materiałowo-technicznego w sprzęt i środki chemiczne dywizji zmechanizowanej w natarciu odpowiada bezpośrednio szef zabezpieczenia chemicznego dywizji.

Do jego obowiązków w tym zakresie należy:

- określanie wysokości zapasów ruchomych przed rozpoczęciem i po zakończeniu natarcia;
- określanie kolejności i sposobu zaopatrywania oddziałów i pododdziałów dywizji;
- określanie sposobu ewakuacji i remontów;
- referowanie dowódcy dywizji zagadnień zabezpieczenia materiałowego i technicznego w sprzęt i środki chemiczne;
- kierowanie pracą oficera do spraw zaopatrzenia;
- informowanie oficera d/s zaopatrzenia w zakresie otrzymanego zadania, zamiaru dowódcy dywizji i sytuacji taktycznej;
- stawianie zadań szefom zabezpieczenia chemicznego oddziałów, instruktorom chemicznym samodzielnych batalionów /dywizjonów/ i dowódcy kompanii chemicznej w zakresie zabezpieczenia materiałowo-technicznego.

Oficer do spraw zaopatrzenia odpowiada za zaopatrzenie na czas oddziałów dywizji w sprzęt i środki chemiczne, właściwą eksploatację sprzętu, dokonywanie napraw oraz za ewidencję. W tym zakresie powinien:

- na bieżąco analizować: potrzeby dowozu sprzętu i środków chemicznych do podległych jednostek, stan techniczny sprzętu oraz potrzeby i możliwości wykonania remontu;
- we współpracy z dowódcą batalionu zaopatrzenia i dowódcą batalionu remontowego koordynować pracę magazynu chemicznego dywizji i drużyny remontu sprzętu chemicznego;

- przygotowywać dane do meldunku propozycji szefa zabezpieczenia chemicznego dla dowódcy dywizji, a po ich zatwierdzeniu opracowywać dokumenty planistyczne;

- brać udział w opracowaniu zarządzenia zabezpieczenia chemicznego dywizji;

- sporządzać zapotrzebowania na sprzęt i środki chemiczne;

- kierować zaopatrzeniem i zabezpieczeniem technicznym w czasie działań;

- opracowywać meldunki do szefostwa wojsk chemicznych armii o stanie zaopatrzenia i zabezpieczenia technicznego dywizji w sprzęt i środki chemiczne.

Ponadto winien uzgadniać z:

1. Przedstawicielem kwatermistrzostwa dywizji:

- sposób i czas dowozu sprzętu i materiałów chemicznych do oddziałów i pododdziałów dywizji;

- wielkość, terminy gromadzenia, sposoby przechowywania zapasów ruchomych sprzętu i środków chemicznych w dywizyjnym punkcie zaopatrzenia;

- sposób wydzielenia i wykorzystania funduszu wymiennego umundurowania;

- miejsca rozwinięcia punktów zbiórki skażonego umundurowania;

- organizację zbierania i przewożenia zdobycznego i własnego sprzętu chemicznego.

2. Przedstawicielem służby technicznej dywizji:

- miejsce rozwinięcia ruchomego warsztatu naprawy sprzętu chemicznego w rejonie dywizyjnego PZUS;

- sposób przekazywania uszkodzonego sprzętu chemicznego z DPZ do PZUS;

- naprawę części jezdnych instalacji specjalnych i pojazdów wojsk chemicznych;

- udział drużyny remontu sprzętu chemicznego w kompleksowym remoncie wozów bojowych i pojazdów.

3. Szefem saperów:

- ilość i miejsce dostarczenia urządzeń filtrowentylacyjnych do budowanych schronów.

Praca szefa zabezpieczenia chemicznego dywizji i oficera d/s-zaopatrzenia nad organizacją zabezpieczenia chemicznego natarcia dywizji zmechanizowanej rozpoczyna się z chwilą otrzymania zarządzenia wstępnego ze sztabu armii. Znając, czas, kierunek i rodzaj przyszłych działań oficera d/s zaopatrzenia jest w stanie podjąć działania w celu jak najszybszego zakończenia czynności obsługowych i remontowych. Może także przeprowadzić wstępną analizę czasu i określić przedsięwzięcia materiałowo-technicznego zabezpieczenia w sprzęt i środki chemiczne, których natychmiastowe wykonanie jest niezbędne do osiągnięcia gotowości w przewidywanym terminie.

W czasie analizy zadania i kalkulacji czasu szef zabezpieczenia chemicznego dywizji winien wypracować następujące wnioski dotyczące materiałowo-technicznego zabezpieczenia:

- zakres pomocy przełożonego w okresie przygotowawczym i w czasie prowadzenia natarcia;
- miejsce dywizji w systemie materiałowo-technicznego zabezpieczenia armii;
- czynności do których wykonania trzeba przystąpić natychmiast;
- wpływ zamiaru dowódcy dywizji na organizację zabezpieczenia materiałowo-technicznego;
- wstępny zamiar organizacji zabezpieczenia materiałowo-technicznego zabezpieczenia dywizji w sprzęt i środki chemiczne.

Po analizie zadania szef zabezpieczenia chemicznego dywizji zapoznaje podległych oficerów z otrzymanym zadaniem, sytuacją taktyczną i wnioskami z analizy zadania, a następnie wraz z podległymi oficerami przechodzi do oceny sytuacji.

Podstawą prowadzenia oceny sytuacji przez oficera d/s zaopatrzenia stanowią:

- wytyczne udzielone przez szefa zabezpieczenia chemicznego dywizji;
- normatywne wielkości, czasy i terminy zawarte w zarządzeniu zabezpieczenia chemicznego armii;
- dane o stanie zaopatrzenia podległych jednostek w sprzęt i środki chemiczne;
- dane o wysokości zapasów ruchomych dywizji;
- dane o stanie technicznym sprzętu i zaawansowaniu czynności czynności obsługowych i remontowych;
- położenie i stan zaopatrzenia warsztatów w części zamienne i materiały naprawkowe.

W wyniku oceny sytuacji zabezpieczenia materiałowo-technicznego w sprzęt i środki chemiczne oficer do spraw zaopatrzenia winien wypracować i zameldować szefowi zabezpieczenia chemicznego dywizji następujące wnioski:

- rodzaj i ilość sprzętu i środków chemicznych, których brak do pokrycia pełnych należności tabelarycznych i do utworzenia nakazanych zapasów ruchomych na wszystkich szczeblach;
- sposób zaopatrzenia oddziałów i pododdziałów dywizji w sprzęt i środki chemiczne w czasie przygotowania natarcia i w czasie przeprowadzenia natarcia;
- sposób organizacji czynności obsługowych i remontowych w podległych jednostkach i warsztatach;

- zakres kontroli stanu technicznego sprzętu chemicznego w oddziałach i pododdziałach dywizji;

- organizacja zbierania danych o sytuacji materiałowo-technicznej w podległych jednostkach.

W/w wnioski mogą być przedstawione w formie całościowego meldunku lub w formie opracowanych na piśmie konkretnych zagadnień meldunku propozycji szefa zabezpieczenia chemicznego dywizji.

Po wysłuchaniu meldunków podległych oficerów szef zabezpieczenia chemicznego dywizji przygotowuje meldunek propozycji, który składa dowódcy dywizji, lub szefowi sztabu.

W tym czasie oficer do spraw zaopatrzenia sporządza zapotrzebowanie na sprzęt, środki chemiczne, części zamienne i materiały naprawkowe do szefostwa wojsk chemicznych armii.

Po uzyskaniu akceptacji składanych propozycji, szef zabezpieczenia chemicznego dywizji wraz z podległymi oficerami przystępuje do ostatecznego opracowania planu zabezpieczenia chemicznego natarcia dywizji, który powstawał w sposób ciągły od chwili otrzymania zadania. W ramach tego przedsięwzięcia oficer do spraw zaopatrzenia winien:

- wrysować na część graficzną planu zabezpieczenia chemicznego dywizji: rejony i czas rozmieszczania pułkowych i dywizyjnych obiektów tyłowych, w których znajdują się zapasy sprzętu chemicznego i warsztaty chemiczne; miejsce rozmieszczenia polowego składu i warsztatów naprawy sprzętu chemicznego armii; zasoby miejscowe przydatne do ochrony lub do likwidacji skażeń;

- opracować do legendy: stan zabezpieczenia w sprzęt i środki chemiczne; potrzeby remontu sprzętu chemicznego. Tego rodzaju dokumenty materiałowo-technicznego zabezpieczenia działań mają się znajdować w legendzie do planu zabezpieczenia chemicznego natarcia dywizji.

Jednocześnie z opracowaniem planu zabezpieczenia chemicznego, redagowane jest zarządzenie zabezpieczenia chemicznego dywizji w natarciu do którego oficer d/s zaopatrzenia opracowuje zagadnienia zabezpieczenia materiałowo-technicznego. Zagadnienia ujmowane w zarządzeniu zabezpieczenia chemicznego winny być zwięzłe, konkretne i zawierać wyłącznie informacje niezbędne do organizacji zabezpieczenia materiałowo-technicznego w podległych jednostkach. Nie powinny zawierać danych ustalonych w instrukcjach, lecz dane specyficzne dla natarcia w aktualnych warunkach oraz dane zmieniające dotychczasowe ustalenia. Kierując się tym oficer d/s zaopatrzenia winien opracować do w/w zarządzenia następujące dane:

- ewentualne zmiany w wysokości i urzutowaniu zapasów ruchomych;
- termin ich zgromadzenia;
- kolejność i terminy zaopatrywania;
- termin i zakres obsługiwanego technicznego sprzętu;
- czas, miejsce rozwinięcia i oś przesunięcia magazynu chemicznego dywizji, miejsce rozwinięcia punktów zbiórki skażonego umundurowania, zasadnicze ustalenia w zakresie ewakuacji i remontów sprzętu chemicznego.

W ramach organizacji współdziałania zarówno szef zabezpieczenia chemicznego dywizji jak i oficer d/s zaopatrzenia dokonują ostatecznego ustalenia co do działalności magazynu chemicznego w ramach dywizyjnego punktu zaopatrzenia, jak i ruchomego warsztatu sprzętu chemicznego w ramach PZUS.

Po zakończeniu działalności planistycznej i postawieniu zadań wykonawcom, główny wysiłek organizacji zabezpieczenia materiałowo-technicznego natarcia dywizji skupiony jest na pomocy dla

podwładnych i kontroli przygotowania do działań.

W tym czasie szef zabezpieczenia chemicznego wraz z podległymi oficerami winien skontrolować i udzielić pomocy w zakresie organizacji zabezpieczenia chemicznego natarcia, przynajmniej w oddziałach pierwszego rzutu. Z zagadnień zabezpieczenia materiałowo-technicznego szczególną uwagę w tym zakresie należy zwrócić na terminowe i pełne zaopatrzenie oraz kontrolę stanu technicznego indywidualnych środków ochrony przed skażeniami i urządzeń ochrony zamontowanych na wozach bojowych.

Po osiągnięciu przez oddziały i pododdziały dywizyjne gotowości do natarcia, kierowanie zabezpieczeniem materiałowo-technicznym w sprzęt i środki chemiczne realizowane będzie z SD przez szefa zabezpieczenia chemicznego dywizji i z TSD przez oficera d/s zaopatrzenia. W toku natarcia szef zabezpieczenia chemicznego w sposób ciągły analizuje sytuację taktyczną i kieruje całym systemem zabezpieczenia chemicznego, a w tym zabezpiecz^{nia} materiałowo-technicznego, stawiając zadania podległym elementom ugrupowania bojowego dywizji. Oficer d/s zaopatrzenia kieruje z TSD zaopatrzeni^{em} i zabezpieczeniem technicznym zgodnie z wcześniej opracowanym i zatwierdzonym planem. Jednocześnie śledzi w sposób ciągły sytuację tyłową podległych jednostek. We współdziałaniu z kwatermistrzem i szefem służb technicznym organizuje nieplanowane przedsięwzięcia z zakresu zabezpieczenia materiałowo-technicznego w sprzęt i środki techniczne. W celu zapewnienia jednoosobowego kierowania całym zabezpieczeniem chemicznym, należy stosować zasadę, że na każdą ważniejszą zmianę w zaplanowanym systemie, oficer d/s zaopatrzenia winien uzyskać zgodę szefa zabezpieczenia chemicznego, a on z kolei winien informować oficera d/s zaopatrzenia o podejmowanych decyzjach.

W przypadku przejścia do działań w warunkach stosowania broni masowego rażenia przed zabezpieczeniem w sprzęt i środki chemiczne staną dodatkowe trudne zadania związane z masowymi stratami w sprzęcie i środkach materiałowych oraz użyciem środków i sprzętu w trakcie likwidacji skażeń. Zasadniczym sposobem stosowanym w tych warunkach, jest manewr sprzętem i środkami chemicznymi. Może on polegać na uzupełnieniu zniszczonego sprzętu i środków bezpośrednio ze składu chemicznego armii, lub dywizyjnego punktu zaopatrzenia - z wykorzystaniem transportu kołowego /powietrznego/ - nawet bezpośrednio do porażonych pododdziałów, albo na przerzuceniu części zapasów z oddziałów znajdujących się poza strefą porażenia. Można również stosować kombinację obu sposobów. Dużą rolę spełniać będzie ewakuacja, a następnie selekcja i naprawa sprzętu, co prowadzi na złagodzenie narastających lawinowo trudności zaopatrzeniowych.

Dla zapewnienia sprawności kierowania niezbędnym jest wykonywanie i prowadzenie szeregu dokumentów, które można podzielić na:

- a/ dokumenty planistyczne;
- b/ dokumenty ewidencyjno-sprawozdawcze;
- c/ dokumenty pomocnicze.

Wszystkie wyżej wymienione dokumenty są wykonywane przez oficera d/s zaopatrzenia. Wykonuje się je w zależności od potrzeb, wykorzystując ogólnie obowiązujące normalizowane wzorce lub opracowuje doraźnie. Część z nich jest wykonywana w notatniku /zeszycie pracy/ oficera d/s zaopatrzenia i przekazywana adresatom przez techniczne środki łączności.

Całokształt organizacji zabezpieczenia materiałowo-technicznego w sprzęt i środki chemiczne dywizji zmechanizowanej w natarciu jest ciągiem działań planistycznych i wykonawczych. Podstawowymi warunkami osiągnięcia celu tej działalności są:

- pełna wiarygodność posiadanych danych o sytuacji;
- terminowość realizacji poszczególnych zagadnień;
- elastyczność i inicjatywa w planowaniu i organizowaniu działań.

Na szczeblu pułku wszystkie czynności związane z materiałowo-technicznym zabezpieczeniem w sprzęt i środki chemiczne wykonuje osobiście szef zabezpieczenia chemicznego.

3. Obowiązki szefostwa wojsk chemicznych armii

Za pełne zaspokojenie potrzeb wojsk w sprzęt i środki chemiczne oraz utrzymanie w stałej sprawności technicznej sprzętu chemicznego odpowiada szef wojsk chemicznych armii. Wyspecjalizowanym w tej dziedzinie organem szefa wojsk chemicznych armii jest wydział zaopatrzenia, eksploatacji i remontów. Do zasadniczych zadań tego wydziału należy:

- stała znajomość stanu zaopatrzenia wojsk oraz wielkości utrzymywanych zapasów sprzętu i środków chemicznych;
- bieżąca znajomość potrzeb dowozu sprzętu i środków chemicznych;
- bieżąca znajomość potrzeb i możliwości remontu sprzętu chemicznego;
- kierowanie pracą polowego składu chemicznego i pododdziałów remontowych;
- przedstawienie szefowi wojsk chemicznych armii propozycji zaopatrzenia wojsk, prowadzenia ewakuacji i remontu sprzętu chemicznego;
- opracowanie dokumentacji planistyczno-rozkazodawczej;
- doprowadzenie zadań do wykonawców;
- uzgadnianie ze sztabem kwatermistrzostwa rozmieszczenia i działalności składów chemicznych, potrzeb dowozu do wojsk sprzętu

i środków chemicznych oraz wysokości i sposobu przewożenia funduszu wymiennego umundurowania;

- uzgodnienie ze sztabem służb technicznych rozmieszczenia i działalności pododdziałów remontowych oraz ewakuacji uszkodzonego sprzętu chemicznego;

- udział w opracowaniu zarządzeń szefa wojsk chemicznych armii i wstawek do zarządzenia o obronie wojsk przed bronią masowego rażenia;

- sporządzanie zapotrzebowań na dowóz materiałów chemicznych oraz koordynacja przebiegu zaopatrzenia wojsk w te materiały;

- koordynacja ewakuacji i remontu sprzętu chemicznego;

- kontrola i pomoc w planowaniu i realizacji zadań w podległych jednostkach;

- meldowanie przełożonym o przebiegu zaopatrywania i zabezpieczenia technicznego sprzętu chemicznego;

- zagospodarowanie zdobycznego sprzętu i materiałów chemicznych.

Wydział zaopatrzenia, eksploatacji i remontów wykonuje niezbędne dokumenty lub jak już wspomniano uczestniczy w opracowaniu dokumentów wspólnie z wydziałem planowania szefostwa wojsk chemicznych armii. Do zasadniczych dokumentów opracowanych w całości przez wydział należą:

- stan zabezpieczenia w sprzęt i środki chemiczne;

- plan zaopatrywania wojsk w sprzęt i środki chemiczne;

- zapotrzebowanie na sprzęt i środki chemiczne;

- rozdzielniki;

- zapotrzebowania na transport samochodowy;

- plan przewidywanych potrzeb i możliwości remontowych sprzętu chemicznego;

- ewidencję, sprawozdania i meldunki.

Wydział prowadzi również mapę roboczą szefa wydziału zaopatrzenia, eksploatacji i remontów. Na mapie przedstawia się:

- niezbędne elementy sytuacji operacyjnej /linie rozgraniczenia, rubieże styczności wojsk, położenie wojsk chemicznych itp/;
- rozmieszczenie polowych składów chemicznych frontu i armii oraz sposób ich przegrupowania;
- rozmieszczenie pododdziałów remontowych i ich przegrupowanie;
- rozmieszczenie KSD armii;
- drogi dowozu i ewakuacji;
- rozmieszczenie elementów tyłowych zabezpieczających działanie armijnych wojsk chemicznych /punkty tankowania, punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu itp./;
- rozmieszczenie dywizyjnych punktów zaopatrzenia;
- inne elementy wynikające z planu zabezpieczenia chemicznego operacji armijnej /np. rejony dowozu środków dymnych, odkazalników itp./.

x

x

x

W niniejszym opracowaniu problemu materiałowo-technicznego zabezpieczenia w sprzęt i środki chemiczne został wyodrębniony z tematyki zabezpieczenia chemicznego. Takie wyodrębnienie może być celowe dla przedstawienia charakterystycznych dla tego zagadnienia zasad, terminologii, dokumentów, norm itp. Jednak w planowaniu i organizacji zabezpieczenia chemicznego problem ten musi być traktowany kompleksowo, wraz z poszczególnymi przedsięwzięciami tego zabezpieczenia.

Planując zadania należy przewidywać odpowiednie zabezpieczenie materiałowo-techniczne. Planując wykorzystanie wojsk należy przewidywać czas, siły i środki niezbędne do realizacji materiałowo-technicznego zabezpieczenia wojsk w sprzęt i środki chemiczne.

IV. ZAŁĄCZNIKI - WZORY DOKUMENTÓW

STAN ZABEZPIECZENIA

wojsk w sprzęt i środki chemiczne wg. stanu na

Lp.	Wyszczególnienie	Jm	Stan zabezpieczenia /% lub Jn, Jd/								Srednio w	Uwagi
				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		

ZATWIERDZAM
SZEFS WOJSK CHEMICZNYCH . . . A

P L A N
REMONTU SPRZĘTU CHEMICZNEGO W OPERACJI . . . A
NA OKRES OD DO

Lp.	Nazwa sprzętu	Rodzaj remontu	Przewidywane ilości		Możliwości remontowe		Planuje się					Razem	Pozostałe do remontu / sztukami / frontu			
			szt.	r/godz	ZT	armii	razem	WPT	w armii	Razem	WPT					
									r/odn	szt	r/odn	szt	r/odn	szt	r/odn	szt
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		

SZEFS WYDZIAŁU ZAOPATRZENIA
EKSPLOATACJI I REMONTU . . . A

